

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

6. De asseruando S. Eucharistiæ sacramento, & ad infirmos deferendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

ac prius satando, & inebrando. Taliter continetur, vt fides locum habeat dum visibile inuisibiliter sumitur sub aliena specie occultatum, & sensus a deceptione residentur immunes, qui de accidentibus iudicant sibi notis. Quid igitur hoc mysterio mirabilis, in quo tota, tantaque adunantur mysteria? quid hoc Sacramento salubris, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium spiritualium charismatum abundantia

impinguatur? quid hoc conuiuio suauius, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pignus datur? O insigne miraculum! O admirabile, & diuinissimum Sacramentum! quae mens non expauet? quis intellectus non deficiat? omnis sensus hebecit, omnis ratio euanevit; prorsus Dialetororum inquisitio absit, hoc sola fides probat, & agnoscit.

De Cultu, & veneratione huic sanctissimo Sacramento exhibenda.

C A P V T V.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Feltum corporis Christi quando institutum.

3 Officium corporis Christi composuit S. Thomas Aquinas.

4 Festum corporis Christi tempore interdicti apertis Ecclesiarum ianuis celebrari potest.

5 Procesio corporis Christi in eius festo debet inchoari a Cathedrali.

NVILUS itaque dubitandi locus relinquitur, ^a quin omnes Christi fideles pro more in Catholicā Ecclesia semper recepto latrā cultum, qui vero Deo debetur, huic sanctissimo Sacramento in veneratione exhibeant. Neque enim ideo minus est adorandum, quod fuerit a Christo Dominō, vt sumatur, institutum. Nam illum eundem Deum praesentem in eo adfide credimus quem Pater aeternus introducens in orbem terrarum dicit: ^b Et adorent eum omnes Angeli Dei, quem Magi procidentes adorauerunt, ^c quem denique in Galilaea ab Apostolis adoratum fuisse, Scriptura testatur. Declarat præterea sancta Synodus, piē & religiosè admodum in Dei Ecclesiam induitum fuisse hunc morem, vt singulis annis, ^d peculiari quodam, & festo die, præcessum hoc & venerabile Sacramentum singulari veneratione, ac solemnitate celebraretur, ^e vtque in processionibus reuerenter, & honorificè illud per vias, & loca publica circumferretur. Aequissimum est enim sacros aliquos statutos esse dies, cum Christiani omnes singulari, ac rara quadam significatione gratos, & memores testentur annos erga communem Dominum, ^f & Redemptorem pro tam ineffabili, & planè diuino beneficio, quo mortis eius victoria & triumphus representantur. Atque sic quidem oportuit vixicem veritatem de mendo & hæresi triumphum agere vt eius aduersarij in conspectu tanti splendoris & in tanta vniuersitate Ecclesie letitia positi, vel debilitati, & fracti tabescant, vel pudore affecti, & confusi aliquando resipiscant.

VIde report. Inquisit. verb. latria, Durant. de ritibus Ecclesie lib. 2. cap. 40. Azeus. ad l. 2. num. 14. art. 1. lib. 1. no[n]e recop. Soar. tom. 3. de Sacram. disput. 35. & de Relig. tom. 1. lib. 2. de diebus festis cap. 7. de festis Christi post Resurrectionem num. 4. Aegid. de Continc. de Sacram. & censur. quæst. 73. num. 15. & quæst. 76. num. 85. Valer. Reginala. in præf. fori paenit. lib. 29. num. 37% in fin. r. Kaph. de la Torre in 2. 2. D. Thomas tom. 2. quæst. 99. art. 3. disput. 8. in princip. Paul. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 5. Moitel. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 6. num. 10. & tract. 11. cap. 6. num. 30. Homobon. de bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 4. cap. 12. quæst. 113.

^a Peculiari quodam, & festo die, &c.] Urbanus IV. in consuetudine, 1. incipit. Transiurus de hoc mundo ad Patrem, de anno 1262, decernit ut celebritas festi corporis Christi solemniori, & frequentiori apud Christianum populum cultu & veneratione colatur feria quinta proximè sequenti octauam Pentecostes, quam quidem iucundiorum facit publica tonus Cleri, & populi supplicatio eo die de more fieri solita, & peccatorum condonatio, qua beneficio Pontificis conceditur singulis, qui hoc die festo diuini officijs interfunt, & habentur in Clem. si Dominum, de relig. & venerat. Sanctor. referunt AZOR. instit. moral. pars 2. lib. 1. cap. 14. Vicent. Filliac. in quæst. moralib. tom. 2. tract. 27. cap. 3.

num. 15. Suar. de f. festis Christi post Resurrectionem nn. 3. Officium sanctissimi Corporis Christi fuit compositum a S. Thoma Doctore Angelico iussa eiusdem Urbanus IV. à quo in premium retulit columnā argenteam, ita ex Naucle. & Genebrard. refert Raguc. de Missa in Ecclesia quæst. 109 num. 3.

Festivitatem istam tempore interdicti apertis Ecclesiarum ianuis celebrari posse edidit Martinus V. constitut. 3.

4. Procesio sanctissimi Corporis Christi in eius festo debet inchoari a Cathedrali, Sci. in selectis Canonie, cap. 11. num. 2. vbi refert ita decifum per S. Congreg. Rit. in Tuscan. 19. Augusti 1619. Magis enim decet ut solemnitas venerabilis Sacramenti celebretur in Cathedrali Ecclesia, quam in alia, ex eaque sumatur sanctissimum Sacramentum, & in processione per vias publicas circumferatur, & ad eandem Ecclesiam referatur, sicut restatur resolutum Armandar. in addit. ad recop. legum Navarræ lib. 4. titul. 29. l. 1. §. 1. de confirando fœtus in anno. num. 8. De anniversario pro celebranda festivitate sanctissimi Corporis Christi, vide Perez de Lara de anniver. & Capellan. lib. 1. cap. 24. per tot. vbi numero 9. quæritur cur festum Corporis Christi non celebretur in die Cœna Domini?

^a Intra ea non. 6.

^b Psalm. 96. Hebr. 1. Matth. 24.

^c Matth. 28.

^d Luke 24.

^e Vitanus

Papa citatus

Clementinum lib. 1.

de reliq. &

venerat. san-

ctorum.

^f in fa. can. 6.

^g 1. Cor. 15.

Hebr. 2.

De Afferuando S. Eucharistie Sacramento, & ad infirmos deferendo.

C A P V T VI.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Parochiali in Ecclesia, quamvis pauperi, afferuari debet Eucharistie sacramentum.

3 Ordinarius non potest concedere licentiam afferuandi sanctissimum Sacramentum in Ecclesia non Parochiali.

Barbos. Collect. in Concil. Triad.

4. Sacrarum vbi & quomodo collocandum.

5. Eucharistie sacramentum quomodo ad infirmos deferendum.

6. Onus deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos est de pertinentibus ad curam animarum.

7. Eucharistie sacramentum est deferendum ad infir-

^a mos.

^a Inst. can. 7.
e. sane, de ce-
lebrar. Miss.
e. i. de cust.
Eucharist. e.
Presbyter. de
cōfess. dist. 4.
^b i. Niceni
forte c. 14.
e. Conc. Rhe.
e. Cōc. Lar.
f. Inno. 3.
e. 26. c. praf.
93. dist.

d. Ancyran.

e. 6. i. Niceni.

c. 12. Cāth.

4. cap. 77. 78.

Agath. c. 15.

i. diuinorum officior. lib. 1. cap. 16. num. 10. Paul. Fusc. de visitat.

lib. 1. cap. 5. num. 9. Henriquez in summa lib. 8. cap. 28. §. 2.

1. lits. H. Aegid. de Coninck de Sacramentis cōfess. quest.

76. num. 85. cum seqq. metipsum de officio & potestate Paro-

chi. cap. 20. ex num. 27.

2. Parochiali in Ecclesia, quantumvis pauperi, asseruari

debere sanctissimum Eucharistie sacramentum docet

Sel. in selectis Canonice. cap. 11. num. 12. vbi testatur ita reso-

latum in Vrbinateen. 22. Marry 1594.

3. Non posse concedi ab Ordinario licentiam asseruan-

dī sanctissimum Eucharistie sacramentum in Ecclesia

non Parochiali pro adoratione fidelium, sed requiri Se-

dis Apostolice facultatem, decimū referunt Aloys. Ricc.

in collect. decis. part. 4. collectan. 1216. & in praxi rerum fori

eccl. post resolut. 495. in notabil. de materia Episcop. in fi-

ne. Piaficius dist. cap. 3. num. 3. vers. duo. Marc. Antonius

Genuensis in praxi Archiepiscop. Neapolitan. cap. 110. Ego

ipse in collect. ad d. cap. sanē. num. 7.

4. a. In sacramento.] Collocato in Altari majori, vel saltem,

si ibi conseruari non possit, in aliquo Ecclesiā conspi-

cio, & nobiliore loco, decenter pro facultatibus loci ex-

ornato, & bene clauso, ac clavis ipsius, non relinquatur

in Altari, seu alio communī loco, sed penes Parochum,

vel Capellanum custodiatur. Intus etiam decenter or-

nari debet, & tenenda sunt ibi due pyxides, in quarum

vna conseruetur sanctissimum Sacramentum, in altera

deferatur ad infirmos, & pyxides istae non nisi super Al-

tarī viatico, vel super corporalī collocentur: Ibique oīca

sacra tenenda non sunt, sed in alio separato decenti lo-

^a 3. Cor. 11.

e. quid ergo.

cap. sancta c.

ficut Iudas,

& c. timorē

de cōfess.

dist. 2.

b. 1. Cor. 11.

e. qui cele-

rate, de cōfess.

dist. 2.

e. quotidie,

& c. panē de

cōfess. dist. 2.

e. omnis qui,

cum seq. de

cum. dist. 1.

& inst. c. 11.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Ieiuno dandum sanctissimum Eucharistie sacra-
mentum.

3. Peccatum carnale committens debet per aliquod
temporis spatiū abstinere sub veniali à Commu-
nione.

4. Nullus cum conscientia p.m. accedere debet ad re-
cipiendam Eucharistiam, absque prævia Confes-
sione.

5. Confessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure

diuino ante Eucharistiam.

6. Communicare quando licet non premissa Confessio-
ne peccati mortalis.

7. Confessoris alterius præter proprium habens co-
piam, non potest ad Eucharistiam accedere sine

premissa Confessione.

8. Sacerdos, qui urgente necessitate celebravit non

premissa Confessione peccati mort. tenetur quam-
primum confiteri.

9. Quamprimum hic quid.

SI non decet ad sacras vllas functiones quempiam accedere, nisi sancte, certe quo magis sanctitas, & diuinitas cœlestis huius Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligenter cauere ille debet, ne absque a magna reverentia, & sanctitate ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa ple- na formidinis & verba apud Apostolum legamus: Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi mandu- cat, & bibit, non diuidicans corpus Domini. Quare communicare volenti reuocandum est in memoriam necessariam esse, & vt nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumuis sibi contritus videatur, absque premissa sacramentali Confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat; quod à Christianis omni- bus,